

Vegyestartalmu hetilap. — A megyei közigazgatási bizottság közlönye.

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.	Előfizetési feltételek: Egész évre 6 ft. Félévre 3 ft. Negyed évre 1 ft. 50 kr.	Hirdetések díjai: a háromhasábos petitor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstáriilleték minden egyes beigtatásért 30 kr.
Szerkesztői iroda: Pleitze Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beeskereken.	Hirdetések és mellekletek — utóbbiak a kincstári illetékkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadóhivatásban. Kérjük az igatási díjakat az igatmányokkal együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.	Kiadóhivatal: Pleitze Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beeskereken, hova az előzetési pénzek és igatási díjak küldendők.

Néhány szó a vasut ügyében.

A vasut mint a modern vívmányok legnagyobbika, az általános kulturképesség legerősebb rugója s a társadalmi és kereskedelmi közlekedés leghatalmasabb eszközlője; továbbá mint a népek s országok szociális fejlődésének, anyagi és szellemi felvirágzásának közvetítője és emeltyűje annyira ismeretes, eredményeire nevezve annyira üdvös és áldást hozó, hogy a világ forgalom eme leghatalmasabb tényezőjének az állam életrevaló fontosságát, s az általános művelődésre való befolyását fejtegetni szükségesnek nem tartjuk.

Belátta ezt városunk közönsége is még ezelőtt, 25 év előtt, a midőn mozgalom indult meg városunknak Nagy-Kikindával egy szomszédos vasuti vonal által való összeköttetése iránt. Hő lelkesedéssel karolta fel ez eszmét városunk s a megye közönsége; gyűlésezések tartattak, tanácskozások folytattak az eszme miként leendő megtestesítése iránt; küldöttségek menesztettek a kormányhoz számtalanszor majd kérve, majd pedig követelőleg fellépve, hogy Dél-Torontál-megye vidékének az említett vasutvonal kiépítették, s annak áldásaiban részesíthessék.

De fájdalom! a közönség testületi, s az egyesek magán aldozatokkétségének, nem csekély költségekkel járó fáradozásának s utanjárásiának semmi eredménye sem lön; e tekintetbeni törekvései mindenkor hajótörést szenvedtek.

A magas kormány ugyanis magasabb status okokból a tervezett vasutvonalnak kiépítését még elvben sem volt hajlandó elfogadni nem csak, de azt határozottan elengedte is.

Ily viszonyok között a közönség már-már lemondott a reményről is, hogy vidékünk vasutal elláttassék. A közjó érdekétől vezérelt egyes férfiak azonban nem csüggedtek el, tetterejük nem csak hogy nem lankadt, de sőt, a vasutróli lemondás fájdalomérzet szülte kétségbeesés még hatványozott módon fellobbant, buzgalomuk újra feléledt, s végső erőmegfeszítésre sarkalt, tevékenységgel a harcot továbbra folytatták addig, míg a kormány belátva kivánságunk jogosultságát, s tapasztalva a közönségnek ez ügy melletti határtalan ragaszkodását, a vasutvonal kiépítését olyként, hogy az már a vicinális vonalak természete szerint, minél több községet érintsen, engedélyezte; megbízható ígéretet tévén egyszersmind, miszerint a költségekhez 40—50% erejéig hozzájáruland.

Nyomban egy a vasutvonal által érintendő községek polgárainak kebeléből létesítő-bizottság alakult, mely a részletes tervek kidolgozásával s a szükséges költségek megszerzésével bízott meg, s alig hogy ezen bizottság ez irányban felhívást bocsátott közzé, valamennyi érdekelt község 20, 30 és 40 ezer forintot, a megye bizottsága pedig 100 ezer forintot szavazott meg a vasut czéljaira.

A felhívás egyedül N.-Beeskereken hangzott el viszhang nélkül, csak N.-Beeskerek városa nem akar a saját s a közérdek oltárán áldozatot hozni. A városi képviselő-testület ugyanis f. é. november 25-én tartott gyűlésében egy pár szótöbbséggel kimondotta, miszerint a vasutért áldozatot nem hoz, s hihetetlen ugyan — de igenis kimondotta azon — még az indiai coloniáknak is bizonyára szegényére való felfogását, hogy a város Beeskerek városának hátrányára van!!!

Tehát a város — mely évtizedek óta kért, könyörgött, küldöttségeket menesztelt ez ügyben, mely fentebb a vasutért vívott harcban a vezérszerepet vitte s az elért siker orozslányrésze kebeléből kivált egyes semmi fáradságot nem ismerő férfiakra esik — ennyire

megtagadja magát? S lehetséges-e, hogy jól felfogott saját érdekeit annyira szemelől téveszse? Lehetséges-e, hogy a modern haladás iránt ily kevés vagy semmi fogékonysággal sem bírjon, hogy a jót rosznak, az üdvöst kárhozatosnak, a világosságot sötétségnek declarálja? Nem! a város képvisellete ezt nem akarta, mert pirulnia kellene minden városi polgárnak, pirulnia a nemzetnek, hogy a XIX-dik század végső szakának idejében ily absurd elveket valló fiai vannak és lehetnek; pirulnunk kellene a jövő nemzedék előrelátható és könnyen felfogható vádjaitól, hogy előlök a haladás útját elvágtuk.

Ismételjük, ez nem nem lehetséges, s hogy ha mégis megtörtént, ugy eme a város és vidék valódi érdekeit kockázató határozat, egyes egoistikus törekvései egyének magán haszonlesés szülte mivének folyamánya, s csakis a hivatalosság jellege alá rejtőzött palást, a mely alatt kárhozatra méltó titkos czélok, rüt szűkeklütség s egyéni érdekhajzás lap-pangnak.

Ezt pedig túrnunk nem lehet, nem szabad.

Kell, hogy minden a törvény által megengedett eszközzel ennek megtörtentét megakadályozzuk, mert a hivatkozott határozat városunkra a művelődéstől hátramaradás bélyegét sűti; ennek szennyét pedig le kell mosnunk.

És e végből gyűlt egybe f. hó 5-én a nagy értekezlet, e végből sereglett össze városunk értelmiségének, iparos osztályának, népének zöme, hogy hangosan tiltakozzék ama határozatnak a közérzület színezetével való felruházása ellen, hogy ekként városunknak megtámadott reputációját rehabilitálja.

Miután pedig több oldalról az állittatik, hogy a tervezett vasut városunkra nézve káros lenne, igyekeznünk röviden — mert őszintén bevallva, rösteljük, hogy a mai korban a vasutnak czélja és hasznosságáról dissertatiót is kell tartani, a felhozott érveket megczáfolni.

A mennyire hallottuk és tapasztaltuk, az ellentétben három főindok hozatott fel, melynél fogva a vasut kiépítése ellenezetük:

1-szor: Hogy vasutra egyáltalában szükségünk nincs, mivel az a város kárára lenne; tehát a magunk költségén egyáltalában vasutat ne építsünk, hanem ilyet a kormány az ország vagyonából létesítsen, mivel Torontál megye az ország összes egyenes adójának majdnem egyhuzad részét viselvén, megérdemli, hogy meggyénk egy ily vasutvonal által elláttassék.

2-szor: hogy ha már, bár ennek szükségét nem érezzük, vasutat akarunk, ez Kikindával egyenes vonallal, nem pedig T.-Beesére való kanyarodással költessék össze, és

3-szor: hogy mi városunk anyagi tönkretétele nélkül a vasut költségeihez 50 vagy 100 ezer frttal hozzá járulhatunk.

Ezen álrvekre és sophismákra egyenként fogunk reflectálni.

1-szor: A vasutaknak absolut becsét már fentebb kifejtettük, s ennek további vitatása nem csak felesleges de nevetséges is.

Városunkra nézve való specialis haszna pedig kiteszik a következőkből:

N.-Beeskerek városa Torontál-megye törvényhatóságának, kir. törvényeknek, s egyéb bíróságoknak, több pénzügyi s közművelődési intézménynek székhelye lévén, mint ilyen azon hivatással bír, hogy a megyében első rangu helyet az alsóbb vidéken pedig tekintélyes állást foglaljon el. Ezenkívül kell, hogy a megye déli vidéke közigazgatási forgalmának, iparának és kereskedelmének gyű-

pontját képezze, melynek közvetítése által hivatása magaslatára emeltessek.

Ezt azonban a jelen viszonyok között el nem érheti, mert hiányoznak ama tényezői, melyek egy város jólétének, szellemi és anyagi felvirágzásának postulatumai.

Socialis cultur törekvéseink, közigazgatási, ipar s kereskedelmi felődésünk meg van bénítva, s e tekintetben más városokkal nem versenyezhetünk.

S ennek oka csakis közlekedési eszközeink primitiv voltában rejlik, mely minden versenyre bennünket képtelenné tesz.

Utaink járhatlansága miatt, kedvező viszonyok mellett is 3—4 hónapra a világtól el vagyunk zárva, s ekkor ipar és kereskedelem egyaránt stagnál.

Az iparos nem fejtheti ki a kellő tevékenységet, mert czikkeit szállítani nem bírja s e szerint csak a helyi vajmi csekély szükségletre van utalva; a kereskedés szabad verseny hiányában csak egyesek monopoliuma, nagyobb kereskedelmi forgalom pedig nem is képzelhető miután az árak hetekig vesztegelnek a tőlünk oly távolra eső vasuti állomásokon, szekeren szállítva pedig oly drága, mely a rendes szállítás tiszteresét is túlhaladja; minek természetes következménye egy részről a kereskedelem pangása, más részl pedig az, hogy a közönség az árak valódi értékének háromszorosát kénytelen megfizetni. Hasonló hátrányt szenved a földműveléssel foglalkozó gazdaközönség is, mert terményeit nem akkor adhatja, mikor annak legmagasabb ára van, hanem akkor, midőn az eladottat el is szállíthatja s ezért történik, hogy a gazda véres verejtékének gyümölcsét potom vagy nem a megfelelő áron kénytelen értékesíteni s ezért van, hogy földjeink értéke nem emelkedik, hanem folyton csökken.

És így vagyunk mindennel.

A vasut kiépítése által ezen akadályok mind elhárítvák. Új életre pezsdül az ipar, kereskedelem és közigazgatás, hatalmas lendületet ad minden vállalatnak; városunk telkei, földjei értékben tetemesen nyernek, előbbi járhatlan utaink a vasuton szállítandó anyag beszerezhetése által megjavíttatnak, szóval modern állapot s egy boldogabb korszak következnek be.

Ebből világos, hogy az absolut haladástól eltekintve, a vasut városunknak nem csak hogy kárára nem, de kiszámíthatatlan előnyére is válnék.

Hogy ezen vasutat önmagunknak kell létrehozunk s hogy ezt országos költséggel megteremteni a jelen viszonyok között nem lehet, — minden avatott ember előtt világos.

Országos költségen t. i. csak oly vasutak építhetők, melyek országos pénzügyi s nemzetgazdasági fontossággal bírnak, vagy a melyek kiépítését magasabb állami vagy stratégiai czélok teszik szükségessé. Tisztán helyi érdekű vonalak azonban nem tarthatnak igényt arra, hogy a tetemes összegre rugó építési költség a közpénztárból fedeztessek. — Miután pedig a kikinda-beeskereki vonal ily közérdekű jeleggel nem bír, mert ez esetben már régóta kiépített volna, úgy könnyen belátható, hogy a vasutat önmagunknak kell megteremtenünk vagy arról örökre lemondani.

Felemlítetük az ellentétben, hogy számos ily vicinális vonal lett különösen a felső vidéken állami garancia mellett országos költségen kiépítve nemcsak, de évenként tetemes deficitet is fizet az állampénztár. Lehet, sőt tudjuk is, hogy ez megtörtént; nem kell azonban feledni s szem elől téveszteni, hogy ezek visszaélések voltak, erre pedig nekünk jogokat formálni vagy mint praecedensre hivatkozunk nem szabad. Tekintve azonban, hogy az

államnak érdekében áll minél több magasabb status érdekekbe nem ütköző vicinális vonalak kiépítése, úgy kötelessége is egy bizonyos arányban a költséghez hozzájárulni, a mint ez, mint fentebb megérintettük, nekünk is megígérve lett, s arra bizton számíthatunk.

A második pontra nézve megjegyezzük, hogy a vicinális vonalak természete hozza magával, hogy azok ne egyenes irányban haladjanak, hanem a czélnak megfelelőleg minél több forgalmi pontot értsenek; mert csak is így érheti el czélját jövedelmezési tekintetben is.

A vasut azonban regale-jogot, állami monopoliumot képez s mint ilyen felett az államhatalom szabadon rendelkezik, illetőleg a vonal irányát megszabni s előirni jogosítva. A jelen esetben nyert engedély pedig akképp szól, hogy a tervezett szomszédos vasut Torontál-Beese és a többi községek értesével építtessék; ezen változhatunk s a kormány kizárólagos jogaiba avatkozunk pedig nem lehet. Tehát mivel egyenes vonalt kaphatni reményünk nincs, a jőzan ész hozza magával, hogy az engedélyeztetet elfogadjuk.

Következik még annak megczáfolása, hogy a város tönkretétele nélkül a költségekhez hozzá nem járulhatunk.

Mindenekelőtt előrebocsátjuk, hogy ha a város mint erkölcsi testület egy általa meghatározandó bizonyos összeget a vasut czéljaira aláír, nem azon összeg, hanem az annak megfelelő s csakis szükség esetében bekivánandó százalék lesz befizetendő, mely a felállítandó kulcs szerint az egyenes államadó után kivetendő pótdadóképen s a közadók módjára fog behajtatni.

Illetékes szakértők számításai szerint az esetben, ha a város 100 ezer frtot fog jegyezni, vagy annyi értékű részvényt venni, ezen vasuti pótdadó minden egyenes adóforint után 4%—ot vagyis 4 krajczárt teend ki. Már most feltéve, hogy csakugyan 100 ezer forint fogna alájegyezteni, városunk községi pótdadója 45%—ról 49 százalékra szokik fel, hogy pedig ez elviselhetlen volna, avagy hogy a várost tönkre juttatná, annál nevétsége-sebb argumentum, mert tudjuk, hogy volt idő, midőn pótdadónk 80—90%—ot tett ki.

De tegyük fel, hogy a város veszt 1000 drb 100 forintos részvényt; a vasut kiépítették s akkor nem kívánván részvényeit továbbra is megtartani — mondjuk — hogy a legrosszabb esetben 20 sőt 30 százaléknál vesztéssel eladja a midőn is mindössze 20—30 ezer forintot fogna veszteni, minden további kötelezettség nélkül. Ez esetben tehát minden adóforint után 1—1½ kr. esnék fizetendő egyszer mindenkorra. Hol áll tehát azon frazis, mit annyian szeretnek hangoztatni s ez által az igazságot mistificálni s a közönséget szándékosan félrevezetni, hogy unokáinkat s a várost örök időkre lekötjük; hiszen még a lehető legrosszabb esetben is az összeg valamely hitelintézetlől csekély kamat mellett felvehető s 21—30 év alatt törleszthető? s még ekkor is a város vagyona ugyan oly összeg erejéig fogna gyarapodni — eltekintve az ezer és ezer előnytől, mit a vasut nyújtand.

Mindezen számítások azonban csakis a legrosszabb esetre illenek, vagyis ha jövőben a vasut jövedelmei a kiadásokat fedezninem fogják; mely körülményazonban annál kevésbé tehető fel, mivel a sokkal szegényebb vidéken haladó Arad-Körös-völgyi vonal nemcsak jövedelméből áll fenn, de részvényeseinek még osztalékot is nyújt.

De nem akarjuk már amugy is hoszura nyújtott czikkünket tovább folytatni, mivel a vasutnak városunkra nézve való hasznosságát be nem látni vakság, tagadni pedig roszhiszeműség.

A négyülés különben elég érthetően

nyilatkozott s ebből az illetékesek meg tudhatták a város általános óhaját.

A város képviselő-testületén van a sor, érdekeinken ejtett csorbát helyreütni, s ha a város jövőjét; valódi érdekeit hivatászerűleg szívén hordja s a közérzületet akarja képviselni: — ugy bizonyára meg fogja változtatni előbbi határozatát, mely reánk nézve a legnagyobb szegénységi bizonyítvány.

A hiba elkövetett ugyan, de helyrehozni még nem késő.

Népgyűlés.

Nagy-Becskerek város polgársága egy szűkebb körű értekezlet által a Nagy-Kikinda-Nagy-Becskerek között építendő szomszédos vasút ügyében 1880. évi decemberből 5-ik napjára összehívott s a helybeli kaszinó helyiségében tartott nagy értekezletének jegyzőkönyve.

A nagy számmal egybegyűlt s a lakosság minden osztályát kiválólag azonban értelmiséget képviselő városi polgárokból álló értekezlet mindenek előtt Dr. Demkó Pál ügyvéd urat elnöknek, Sierbanu György m. alügyészt pedig jegyzőnek megválasztván, s most nevezett elnök az értekezletet megnyitván, kiemeli s kimerítően eseteli az értekezlet ama czélját, mely szerint, miután a Nagy-Becskerek és Nagy-Kikinda között tervezett szomszédos vasut kiépítése ügyében alakult létesítő bizottságnak a vasutköltségeihez való hozzájárulás iránt Nagy-Becskerek városához intézett felhívása felett a városi képviselő testület nem-rendre lért; — eme határozattal szemben állást foglaljon s minden törvényes eszközzel ennek megváltoztatására hasson. Mely felhívásra a következő egyhangú határozat hozott:

Tekintve, hogy Nagy-Becskerek városának közönsége már 25 év óta folyton arra irányozta legnagyobb törekvését, miszerint városunk Nagy-Kikindával s ez által a nagy világgal egy szomszédos vasut által összeköttesse s eme törekvésének kivételére a legnagyobb áldozatok hozatalával is késznek mutatkozott;

Tekintve, hogy egy ily vasut kiépítése nemcsak hogy érdekeinkbe nem ütközik, de annyira szükséges, hogy e nélkül városunknak a modern városok színvonalára emelése, úgy anyagi mint szellemi tekintetben felvirágzása s ebből folyólag a polgárság jóléte és gyarapodása nem is képzelhető;

Tekintve továbbá, hogy egy ily vasut kiépítése érdekében a tervezett vonal által érintendő községek kebeléből alakult létesítő bizottságnak városunkhoz intézett ama felhívására, hogy ezen üdvös czél kivitelét költségeihez hozzájáruljon illetve, hogy erre egy a város területi viszonyaihoz, lakossága arányához mért s méltóságának megfelelő összeget megszavazzon és aláírjon — az ez érdemben f. é. november hó 26-án tartott képviselő-testületi gyűlés a tettelezes hozzájárulást megtagadta, sőt mi több, a vasut kiépítését városunkra nézve károsnak mondta ki;

és tekintve, hogy eme csakis egyes szűkebbül haszonlesésnek megfelelő, de az összes érdeket s a város legvitalisabb érdekeit nemcsak szemelőt tévesztő — hanem a legnagyobb mérvben veszélyeztető, az annyira realitáslátó óhajtott vasut ügyét pedig évdizetekre, talán örök időkre elődázó képviselő testületi határozat meg nem állhat;

végül tekintve, hogy úgy az 1871. XVIII. t. cz. mint városunk alapszabályainak szellemében az egy ízben elejtett tárgy kivánatra újból felvehető, ugyanazért az értekezlet erőlyesen tiltakozik az ellen, mintha a kérdéses határozat a közvélemény folyamánként tekintessék. Egyszermind az elnökség az iránt kérje fel Nagy-Becskerek város polgármesterét, miszerint a felsorolt indokokból egy rendkívüli közgyűlést mielőbb egybehívjon, az előzőleg tartott gyűlésen mesterkélten módon alkotott — a közérdeket lábbal tipró csekély többség által elejtett vasut ügyét újból tárgyalás alá vétesse s ugyanaz a városi tanács által is felkarolva oly újabb határozat hozassék, mely a létesítő bizottság fent említett felhívásának megfelelően, s mely által a tervezett vasut kiépítése valahára lehetővé tétessek.

Miután a nagy értekezlet Dr. Demkó Pál ügyvéd úrnak a vasut létesítése s ez által városunk felvirágzása ügyében mindenkor tanúsított buzgalmaért s áldozatkész fáradozásaiért jegyzőkönyvi halás elismerést és köszönetet szavazott, az értekezlet feloszlattatott s a jegyzőkönyv bezáratott.

Kelt mint fent.

Dr. Demkó Pál, Sierbanu György,
értekezleti elnök. értekezleti jegyző.

Nagy-Becskerek, decz. 9-én.

Mult számunkban jeleztük volt, hogy a centralizáció és autonomia összeegyeztetése és a hivatalnok sorsának javítása csakis akként eszközölhető, ha a hivatalok pályázat útján töltetnek be; mi által eléretik az, hogy egy részről csakis qualificált egyének pályázhatnak, másrészről pedig a megye autonóm jogai is megóvatnak. A candidatiót a megyei bizottság ejtven meg, elesik a nemzetségi feltékenykedésre és a miniszteri nepotizmus elharapódzására való aggodalom is.

Más kérdés már most a pályázó qualificatiójának meghatározása. Sokan azt tartják, hogy ki jogvégezt, eo ipso jó közigazgatási hivatalnok is lehet; mi hogy nem áll, nem szükséges bizonyítgatnunk, mutatja a tapasztalás is, hogy a jogvégeztesség korán sem involválja magában a közigazgatási képzettséget.

Mindenek előtt szükségesnek tartjuk tehát olyan közigazgatási törvény alkotását, mely kimondja a képzettség kötelezettségét, meghatározza azon alapot, melyen a közigazgatás gépezete mozogjon és megjelöli a közigazgatás keretébe eső ügykezelés rendjét, hogy így az, ki a közigazgatási pályára készül és magának képesítő okmányt szerezni óhajt, megtudhassa, mit és mennyit kell tanulnia, miből kell küszölnie, szóval mik a vizsgálat tárgyai.

Örömmel kell azért kifejeznünk a kultuszminiszter azon szándéka felett, hogy közigazgatási tanszéket kíván felállítani azok számára, kik a közigazgatási pályára készülnek, hogy így a közigazgatás számos ágaival elméletileg is megismerkedjen, ismereteiket aztán a gyakorlatban érvényesíthessék.

Természetes, a képesített egyén az ország bármely megyéjébe pályázhat, minden kétséget kizár, azonban, hogy a megyei bizottság candidáló jogával élven, legelőbb esetben saját megyeheli képesített egyéneit alkalmazza a megüresedett állomásra, és csak azon esetben, ha megyeheli képesített pályázó nem akad, töltsék be más megyeheli képesített egyénnel.

Ekként alakulván meg a tisztikar, meg fogjuk látni, hogy a közigazgatási pályára is épügy tudnak majd a derék képzett emberek, mint csoportosulnak a szakfériak az igazság szolgáltatási téren, mióta ez amattól elválasztott; mert a hivatalnok tudván, hogy kenyérkeresete nem lévén időhöz köve egész odaadással élhet hivatalának.

Óhajandó végül, hogy a megyei bizottság által választott közigazgatási bizottságban a kormány necsak a főispán által képviseltesse magát, hanem a specifus állami érdekek megóvása végett a jelenlegi közigazgatási apparatust magába ölelő szakfériak, például főmérnök, tanfelügyelő, posta és távirafőnök necsak kizárólag tárgyakat referálók, hanem szavazati joggal bíró egyének is legyenek.

Az igen tisztelt gazda-közönséghez!

Az országban mindenütt megindult és szép lendületnek örvendő agrarius mozgalom elég érthetően hirdeti a mezőgazdaság fejlesztésére szolgáló intézmények fontosságát.

Ma már mindenki a mozgalomhoz csatlakozott, ki az anyagi meggyőződésben él, hogy a haza anyagi érdekeiben tevékenységre kell serkenni.

Oda kell sorakozni vidékünk gazdaközönségének is, mivel a mezőgazdaságat képezi anyagi jólétünk legfontosabb tényezőjét. Ha jó termés van, pénz is van a gazdaközönség között; ekkor mindenki többet vásárol, az ipar és kereskedelem élénkülni kezd, az építkezés és vállalkozás lendületnek indul stb. — Ha nincs termés, nincs pénz, mindenütt pangás áll be, és a megélhetés kölcsönre utal, a melynek eredménye a pusztulás; a vagyon pedig uzsorások kezébe jut és így töképenzesednek egyesek az általános elszegényedés között.

Mindenki tapasztalhatja — ha végigtekint vidékünkön, hogy itt nincs már ama vagyoni állapot, melylyel csak néhány évtized előtt népünk dicsekedhetett; nincs meg az általános jólét, mely népünket akkor boldoggá tette.

Legszomorítóbb az, hogy — ami ezen jólétnek, vagyonnak előidézője volt — a földmivélés, mai napon már-már nem juttat annyit a gazdának, mennyiből hazájának tartozó adóját s családja mindennapi szükségleteit fődözni képes lenne.

S ámbár az egyes gazdák helyes vagy nem helyes gazdálkodásától függ annak kedvezőtlen vagy kedvező eredménye, mindazon által vannak a mezőgazdálkodásnak — az egyesek működési körére nagyon is kiható — oly közös érdekei, amelyeket homogen viszonyú községek csoportosulása szerint, együttes — önálló tevékenység által lehet csak czéljaiknak megfelelőleg legsikeresebben megóvni.

Igy tapasztalhatni, hogy egynemű közintézmény elhanyagolása igen nyomasztólag hat a mezői gazdálkodásra; vagy más tekintetben léteznek oly intézmények, a melyek laikus eredetük-nél fogva szintén csak hátrányára vannak a mezői gazdálkodásnak.

„Ki lépjen föl itt! és ki képviselje ily esetekkel szemben a gazdaközönséget? s ki védelmezze a mezőgazdaság érdekeit?”

Egyesek felszólalása elhangzik a pusztaságban. Ily alkalomban a gazdaközönségnek oly testülettel kell birni, mely kebeléből alakulva s a kormány által is erkölcsi és anyagi hatáskörrel felruházva, a leghatásosabban érvényesítheti a gazdaközönség minden óhaját.

Egyesülnünk kell, hogy vidékünk mezőgazdasági érdekeit fontosságához mérten megvédhessük; intézkednünk kell, hogy egy oly testülettel birjunk, mely minden tekintetben tanulmányozás alá vevén a földmivélésre kiható közállapotokat, mezőgazdasági és társadalmi stb. viszonyokat, képes legyen egész részletesen és a maga valóságában felderíteni a hiányokat és képes legyen annak alapján feltüntetni azt is, hogy mivel és miként lehet a hiányos állapotokon javítani. Sőt képes legyen a gazdaközönség minden tagjának bármikor utmutatókkal szolgálni s hivatásához képest a mezőgazdaság okserü eljárásának újabb elveit ismertető és megbeszélő központi körét képezze e vidék gazdászainak.

Egyesülnünk tehát mezőgazdasági érdekeink fejlesztésére és megóvására, mert csak a „Gazdasági Egyesület” képes, — sőt mondhatni csak ő hivatott ezen üdvös tevékenységre.

Nagy-Szent-Miklósan, 1880. év december havában.

A szervező albizottság.

A torontálmezei községi és körjegyzők egylete

választmányának november hó 25-én Zombolyán megtartott gyűlése.

A majdnem teljes számban megjelent választmányi tagok délelőtti 10 órakor kezdtek meg tanácskozásaikat. Mohaupt Mihály, az ifjú egylet lankadatlan buzgalmu elnöke, meleg szavakkal üdvözli a jelenváltakat, beszédeben különösen kiemelve a választmányi tagok azon érdemét, hogy daczára a valóban feneketlen utaknak és a bőszt teli időjárásnak, a közös, magaslatos ügy iránti lelkesültség által buzditatva, ily szép számban jelentek meg a megye különböző vidékeiből. Jelen voltak:

Elnök: Mohaupt Mihály; alelnök: Augusz-tin Péter; jegyzők: Schiller Lipót és Vadnay József; pénztárnok: Horváth Károly. Választmányi tagok: Szávics János, Klobusárics Károly, Gaál József, Hollstein Ede, Esztergomi Ignác, Duncsics Lajos. A tanácskozmánynak voltak még néhány vendégei is.

1. Mindenekelőtt az országos központi jegyzői egylethez beadott több rendbeli indítványok fölötti véleményadás lefolyván, ezek közül B. Bodó Sándor azon indítványa tárgyalattatott, mely szerint a jegyzők hadmentességi díjazás alá mentessenek föl; hogy háboru esetén alkalmazásukban, mint leginkább nélkülözhetetlen közigazgatási közegek, hagyassanak meg, valamint béke idején is a tényleges katonai szolgálat alól fölmentessenek.

2. A löszátlyozásra vonatkozólag oda nyilatkozott a választmány, hogy az osztályozásnál a tulkorúság vagy más testi fogyatkozás következtében mindenkorra alkalmatlanoknak talált lovak a jövő évi összeírásból kihagyassanak, hogy béke idején a löszátlyozás községenként eszközöltesse és hogy a községek a három éven alóli csikók fölötti bizonylatok kiállításától fölmentessenek.

3. Hogy a buzarozda elemi csapásnak tekintessék és az akként sujtott gazda földadomentségben részesíttessék.

4. Hogy a községjegyzői szabályzatokba vétessek föl az 1871. évi 18. t. cz. 75. és 142. §§-ai.

Élénk tanácskozmány folyt továbbá a következők fölött is:

A biharmegyei jegyzőegylet azon fölívása, miszerint véleményezze a választmány azon most napirenden lévő fontos kérdéseket: választassék-e vagy nevezessék-e ki a községi jegyző, állami vagy községi tisztviselő legyen-e, akként intéztette el, hogy a választmány azon óhajának adott kifejezést, miszerint a községi jegyző továbbra is az 1871. évi 18. t. cz. értelmében községi tisztviselőnek maradjon meg, kit a község magának szabadon választhat.

A bács-bodrogmegyei jegyző-egylet azon indítványa fölött, hogy az országos központi jegyzőegylet gyűléseire megyei egyletek által küldött 3-3 képviselő annyi szavazattal birjon, amennyi tagja van az általuk képviselt egyletnek, akként döntött a választmány, hogy ezen indítvány nem pártolandó.

Fölolvastatt továbbá a 621. sz. a kelt s a megyei bizottmányi gyűlés határozatát ismertető leirat, mely egyes kifejezéseivel in-

gerült hangulatot idézett elő. Ennek értelmében a jegyző és jegyzőség közti jogviszony meghatározására az egylet fáradszón, jeles jegyzője, Schiller Lipót által szerkesztett szabályrendelet egész terjedelmében elfogadtatott.

A központi jegyzőegylet egy kérvényszerkezetet küldött az egylettel, mely szerint azon káros hatás, melyet az 1874. évi XXXIV. t. cz. módosítását czélzó azon törvényjavaslat 96. §-a, mely a különféle okmányok ki által leendő szerkesztéséről szól, úgy a népre, valamint a községi jegyzők anyagi viszonyaira gyakorol, elháríttassék. Itt ismét fölülte élénk vita keletkezett. Fölolvastattott általános helyeslés közt Pály Zsigmond ácsi jegyző, az e tárgyban a „Községi Közöny“-ben megjelent czikke is. A választmány azon határozatot hozta, hogy a javaslat fönidézett §-ának törvényerőre való fölemelése ellen megteszi a kellő lépéseket, megvédvén ezáltal épen úgy a szegény nép érdekeit, mint a jegyzőét is.

Lelkes elismerést fejezett ki azonban a választmány, midőn értesült, miként intézkedett erőlyesen Torontál megye dicső alispánja az úrményházi jegyző odíozus ügyében és miként tette ártalmatlanná egy hivatalában „lanyhán” eljáró tisztviselő valóban pártatlan ügyellenségét, mely egy jeles jegyző tekintélyét annyira sujtotta.

Az egylet jövő közgyűlését f. évi december hó 13-án Nagy-Kikinda fogja megtartani. Zombolya, 1889. évi november hó 27. L. A.

Színház.

Szombaton f. hó 4-én került színre e színpadon először Cseprihy Ferencnek „Utazás a föld körül 80 nap alatt” című nagy látványos színműje zsufolt földszint és karzat, azonban meglehetősen gyéren látogatott páholyok előtt. Ez előadás, bár a kiállításán kívül egyekben nem igen sokat ér, mégis megérdemelte volna, hogy nagyobb közönség által legyen látogatva, mert az előadás folyamán alkalmunk nyílik, nem egyedül a világ összes népei szokásaival megismerkedni, de különösen bámulni az angol ama hidegvérűségét, melylyel egy előzőleg tett fogadást alapszóló vállalt azon kötelezettségének, hogy a világot 80 nap alatt körül utazza, hű szolgáljával egyetemben a legnagyobb viszonagságok közepe, és számtalan megpróbáltatás után is pontosan megfelelni törekszik. Az előadás maga, eltekintve némely itt-ott tapasztalt és épen a szerep nem tudásban gyökerezett kisebb hiányoktól, különben meglehetősen sikerrel folyt le, s a közönséget kezdettől végig jó hangulatban tartotta; különösen ki kell emelnünk jó és helyes játékok elismerésében Temesváryt (Foggy Phileas) a hidegvérű és komolyaságot még a legörömteljesebb pillanatokban is el nem vesztett angolt, Polgár Károlyt (Paszpartu) a számtalan csapások mellett is gazdáját folyton hű ragaszkodással követő szolgát, továbbá Tolnainét (Nanette), Arday Idát (Auda), Dálnokit (Fix) és Tolnait (Indusfőnök), kik mindannyian tökéletesen, s a közönség teljes megelégedésére töltötték be szerepeiket. Különös dicséretet és elismerést kell szavaznunk az előadás helyes rendezése és az utolsó néma-képlet szép kiállításáért Dálnokinak, valamint az előadáshoz szükséges díszletek festéséért Bercei színházi festőnek.

Vasárnap f. hó 5-én másodszer ugyan csak „Utazás a föld körül 80 nap alatt” adattott, az előzőhöz hasonló jó kiállításban, a látogatottságot illetőleg azonban azon külön-séggel, hogy a karzat bár ekkor is zsufolva volt, de a földszint már gyérebben volt látogatva.

Kedden f. hó 7-én került színre Kápolnay Béla vendégjátékú „A szép Galathea” című mythologiai víg operetta 1 felvonásban és „Brazilia vágyom,” vagy: „A nyolczadik pont” című vígjáték 1 felvonásban, meglehetősen gyéren látogatott ház előtt. Az irmodoránál fogva is igen mulattató vígjátékban a közreműködők mindegyike, s nevezetesen Arday Ida (Santenis Julia), Temesváry (Gerard Raoul), Dálnoki (Dubrevil) és Berzensyi Margit (Roza) mindannyian tökéletesen felfogták szerepeiket és az összjátékot nem egyedül sikerült, hanem teljesen élvezetesség is tették. A vígjátékot követőleg Makay Lajos táncmester egy „eredeti oláh táncot” lejött, még pedig nem egyedül a táncban tapasztalt kiváló ügyességet, de felette sikerült maskját illetőleg is oly meglepő sikerrel, hogy a közönség a tánc végeztével őt necsak zajosan megtapsolta, de lelkes eljenzések között többször kihívta és a táncot egyszer ismételtette is. Az előadás legérdekesebb részét képezte „A szép Galathea” című víg operette, melyben Kápolnay Béla tenorista volt magát közönségünknek először bemutatandó; megvalljuk, hogy eme pillanatnak nem csekély érdekelttséggel néztünk elébe, mert ez arra volt hivatva, hogy a szintársulatan egy oly szerepkört töltösn be, melynek hiányát eddig nem csak a társulat, de a közönség is érezte, és melynek pótlása a közönségünkre legnagyobb vonzerőt gyakorló operettek előadását tegye lehetségessé. És annál nagyobb örömmel constatáljuk, hogy ebbeli várakozásunk Kápolnay Béla úr kitűnő játékában teljesen ki lön elégtve; nem egyedül csinos színpadi jelensége, de a kívánalmaknak teljesen megfelelő prózai játéka is különösen kitűnő kellemesen csengő, jól iskolázott, tiszta hangja mind oly tulajdonok, melyek e színművészen az e részben támasztható, s vidéki viszonyainkhoz mért legmagasabb műigényeknek is teljesen megfelelőleg vannak összpontosulva olyannyira, hogy őt méltán a vidéki tenoristák legjobbjai közé sorozhatjuk. Pig-

malion szerepét ez első alkalommal kifejezetten annyi benső érzéssel és nemes lelkesedéssel játszotta el, hogy a jelenlét közönséget teljesen elragadta, a mért és utóbbi részéről többször zajos tapsokban részesült; nem egyedül játékában, de különösen meglepő szép jelenségében előmozdította az előadás fényes sikerét Tolnainé (Galathea) szerepében, ki mellett T. Szigethi Mariska (Ganimed) és Polgár Sándor (Midas) szerepeiben ügyes játékkal az összejátszókat olyannyira sikerült tetteik, hogy közönségünkben ezen, a társulat által eddigelő e téren még nem nyújtott nagyszerű szellemi élvezet maradandó emléket hagyandó hátra.

Szerdán f. hó 8-án adatott e színi évadban másodszer Tóth Edének „A falu rossza” című közkedveltség eredeti népszínműve Kápolnay Béla 2-dik vendégszínházánál. Ezen előadás általánosságban nem elégitette ki a közönség várakozását annyira, mint azt elvártuk volna, mert bár nem akarjuk a közreműködők játékát élesebb bonczkés alá venni, mindazonáltal el nem hallgathatjuk azt, hogy azok játékában — kevés kivétellel — oly hiányokat észleltünk, melyek egyáltalán nem voltak alkalmasak arra, hogy az előadást kifogástalanul sikerült tegyék. Így Kápolnay Béla úr (Göndör Sándor) szerepeiben nem igazolta egészen a benne helyzett, és eme szerepéhez kötött várakozásunkat, mert különösen fellépő éneke — meglehet, hogy éppen a zenekar hamis intonációja és kísérete folytán — oly hangvegyületeket képezett, melyből alig voltunk képesek csak egy tisztá hangot is kivenni; bár prózai helyes játéka és a darab folyamán, de különösen a vízbeugrás jelenetében előadott többi énekei meglehetősen tetszést arattak, az első benyomást mindazonáltal nem volt képes feledtetni. Tolnainé (Fin-nu Rózi) sem volt egészen hangjánál, bár játékában, mint mindig, igen kedves volt; — Arday Ida (Boriska), Dalnoki (Feledi Gáspár) és Polgár Károly (Gonosz) ellenben szerepeiket nem csak kifogástalanul, de igen helyesen játszották el, miáltal az előadásnak különben nem egészen kifogástalan sikerét legalább élvezetessé tették. Sz.

VIDÉKI LEVELEZÉS.

Csóka, 1880. évi nov. 30-án.
Köszönet nyilvánítás a n. é. közönséghez!

Ö Felsőge Erzsébet királyné védelme alatt álló magyarországi segélyző négyzet csókai fiókja által november 25-én Csókán rendezett tombola játékkal összekötött táncszertély oly ritka szép sikert mutat fel, mely csakis a nemeslelkű hölgyek adakozása és a sorsjegyek elárulása által volt elérhető. Az egytel választmánya kedves kötelességének tartja mind azoknak, kik nemes pártolással a jótekonny szép eredményű cél előmozdítását segítették, ezennel a nyilvánosság terén a legmelegebb köszönetet kifejezni.

Azt tartja a közönség: hogy az eredmény koronázza a sikert. A csókai fiókgyűjtő bátran mondhatja ezt, mert azon nem is remélt tiszta jövedelmét, mellyel az egytel alapítóját ez alkalommal szaporodhatott 850 forint tesz ki. A választmány.

Oppova, 1880. évi november 20-án.
Tekintetes szerkesztő ur!

Ö nagyméltósága Bonnaz Sándor csanádi püspök ur kegyes meghagyására közönségünk római k. templomában is e hó 29-én tartott dícső emlékü Maria Terézia Ausztria császárnője s Magyarország apostoli királynője halálának százados évfordulóján gazdag isteni tisztelet.

A gyászra való, dacára a közelgő téli időszaknak, valóságos virágözönövel volt ellepve, mely által a lakosok hálaérzetük legszebb jelét vették kinyilvánítani azon határtalan jószággal, melyben elődeik s általuk az utódok is a boldog emlékü Maria Terézia bőkezűsége által részesültek.

Igen Maria Terézia volt az, ki 1764-ben és később 1789-ben a törökök elleni háború szerencsés bevégeztével Oppova közönségét új római k. telepítvényesekkel népesítette be; ezeknek házakat építtetett kitűnő anyagból. Minden család számára volt egy szoba s konyha, melyekhez a barmok részére istálló volt csatolva. E házakból még néhány mai napig is fennáll közönségünkben s az akkori telepítvényesek most élő utódainak birtokába van; ezen utódok pedig: Klein, Metzinger, Schultz, Nahm, Fisinger, Gastenberger, Rauch, Kirchner, Maging, Schiller, Vogl és Rebek családok.

Azonban a telepítvényeseknek nem csak anyagi, hanem szellemi jólétéről is gondoskodott Istenben boldogult Maria Terézia, mert már 1766-ban építtette az oppovai római k. pap lakot és egy kis templomot, ez utóbbit fából, mely egészen 1776-ig fenn állott. Ugyan ezen évben azonban parancsa és bőkezűsége által a mai napig is fennálló és jó anyagból készült római k. templom építtetett. Legyen áldott emléke.

A gyász szel. misén megjelentek teljes katonai díszben nagyságos Stoics Sándor nyug. cs. k. főhadnagy ur és közönségünkben szabadságon időző Kirsch cs. kir. hadnagy ur Königrätzből; továbbá a helybeli vám- és adó-őri felügyelő Tragher József ur és számos ájtatos hívő vallásközlőnk nélkül.

Házánknak ily tudókölki fejedelmi csillag letűntét bizonyára minden igaz szív még száz év után is mélyen fogja gyászolni. Beesey.

HETI SZEMLE.

Belföld. A múlt heten letérgyallott a honvédelmi ministerium költségvetése. Szó-nyegre került a hadmentességi díjról szóló törvény kiegészítéséről szóló törvényjavaslat, majd az új országházról szóló törvényjavaslat; mindkettő elfogadtatott. — A képviselőház pénzügyi bizottsága bevégezte a cukor-, kávé- és sörfogyasztásról szóló törvényjavaslat tárgyalását és így legközelebb tüzetik ki napirendre. — A képviselőház kérvényi bizottsága a Seemann-ügyre vonatkozó kérvények tárgyalásánál külön katonai büntető-törvénykönyv létrehozásának sürgettségét belátván, felhívja a ház figyelmét erre hangsúlyozván, hogy abban az állam jelvényeinek megsértőire szigorú büntetések mondassanak ki. — A képviselőház védőbizottsága tárgyalta az 1881. évben kiállítandó ujoncz-és póttartaléki jutalékok megajánlásáról szóló törvényjavaslatot.

Külföld. Szerbia. Az osztrák-magyar-szerb kereskedelmi szerződés tárgyalásai megkezdődtek. Mindkét fél engedékeny volt; a szerb kormány csupán a marhakivétel megkönnyítését Ausztria-Magyarországra sürgeti. A szerb vasúti kérdés is megoldása felé közeledik, legelőbb kiútása van a pályázatok közül a Bontoux-féle projectumnak, mindazáltal ezen ajánlat sem valami kedvező, azért a kormány Szerbia hitelét szilárdabb alapra fektetendő, szerb bankot alapít. A skupstina januárban ül össze, melyben Riszicski sikert nem remélvén, antidynastikus agitációval fenyegetőzik.

Anglia. Angliában nevezetes emberek mint Sir Stafford Northcote és lord Granville, az előbbi Breconban, az utóbbi Harleyben beszédet tartott; Northcote leginkább az irak mozgalmával foglalkozott, mely szerinte a kommunismus terjedése; Granville is ugyan-ezzel a kérdéssel foglalkozott, csak hogy ez kormány nevében nyilvánkozván kiáltása helyezte, hogy a cabinet a mostani ir állapotok megszüntetése végett oly javaslatokat nyújt majd be, melyek a jövőre is hathatós gyógy-szert képeznek. Nagyon heves beszédet mondott a kormány ellen Salisbury, követelve, hogy ez hagyja nyugton a keleti kérdést és behatóbban foglalkozzék Irlanddál. Az angol kormány radicalis külpolitikáját nagyon jellemzi a hajóraj együttmaradása tárgyában tett indítványa. A hatalmak azonban, Oroszország kivételével, visszatartólag feleltek e javaslatra, legalább Németország semmi esetre sem fog résztvenni Gladstone actiójában.

Németország. Itt a zsidó-kérdés se-hogy sem akar letűnni a nyilvánosság teréről. Sokan azt állítják, hogy e kérdés felidézésében Bismarck is közreműködött volna; Busch, a kancellár intím embere, határozottan visszautasítja ezt az insinuiációt, sőt mondják, hogy a herceg személyesen válaszolt majd Richter támadásaira. Egyebiránt Németország nagy tevékenységet fejt ki a béke érdekében; másfelől meg a béke biztosításáról is gondoskodik; revolver-ágyu, repetir-ágyu stb. mind oly argumentum, mely gyönyörűen illik a békehez.

A Duna-kérdését, illetőleg a hajózás szabadságát illetőleg, megegyezés jött létre a hatalmak közt. Ausztria-Magyarország teljes összhangban van a nyugati államokkal. Dulcigno átadása teljesen be van fejezve. Nikita fejedelem köszönetét nyilvánította Ausztria-Magyarország barátságos támogatásért.

Franciaország. A senatusban a külügyi költségvetés tárgyalása alkalmával megtámadták a kormányt, hogy eltértek Thiers béke-politikájától, feladták Franciaország hagyományos politikáját, mely Törökország fen-tartását a világ békéjére nézve elkerülhetetlen szükségnek tartja. A vita, mely e támadásra keletkezett avval ért véget, hogy a senatus 307 szavazattal 107 ellenében elfogadta a kormány politikáját helyeslő napirendre terési indítványát. A külügyminister kijelenté, hogy a békét kívánja, a tunisi ügyben azonban igen tartózkodólag válaszolt.

A vaticán tiltakozást adott át a francia kormányának a márcziusi rendeletek ellen, minek következtében ez elhatározta, hogy a több hónap óta szabadságon lévő Desprez nagykövet visszahívását legközelebb hivatalosan bejelenti; a vaticán ez által kényszerítve lesz, hogy a párisi nuntiusnak pár heti szabadságot adjon.

HIRHARANG.

* **Személyi hir.** Tallian Béla meggyékn fáradságban alispánja alig érkezett meg kikindai újáról, ismét hivatalos ügyben Pancsovára utazott.

* **Új lap.** Lapunk múlt számában jelzett „Gr.-Beckereker Zeitung” megszületett. A kiállítása csinos, mi mindenestire nem a szerkesztő, hanem a kiadó érdeme. Nézzük a szerkesztő érdemét. A lap tartalma egyáltalán elárulja a szerkesztő irodalmi szegénységét. — Lehet valaki jó adótárnok, ki érthet a pénz manipulációkhoz, de ebből éppen nem következnek, hogy az minden irodalmi képzettség nélkül szerkesztő is lehessen, miről ugy a mondatszerkezet, irány és az egymásra halmozott helyesírás hibák elég bizonyítékot szolgáltatnak. — De halljuk, miről beszél. Első cikkében kifejtji álláspontját, s végül neki rohan városi kapitányunknak azért, mert egy pár garázdálkodó ifjonczot, kik még talán az iskolai port sem rakták le magukról, kiűzött a vendéglőből, s miután egyikük megtagadta az engedelmességet, reggelig teljes ellátásáról gondoskodott. Ezzel városi rendő-

ségünk csak erélyességét mutatta ki; így tehát nem megrovandó, hanem dicserendő az eljárása. A második cikk a vasúgyról szól, de itt mir tudatlanságát személyeskedéssel akarja palástolni. A harmadik cikk pedig irodalmi tisztességet nem ismerő nyelven lapunknak rohan. Erre csak azt jegyezzük meg, hogy egy oly egyéntől, kinek multja nyílt litok, s ki mindenről beszélhet, csak irodalmi tisztességről nem, oktatást egyáltalán el nem fogadhatunk. Ez a lap tartalma, ennyi a szerkesztő érdeme. Most tehát hangsúlyozva mondhatjuk, hogy egy ily német lapra csakugyan nincs szükségünk, s egyszer s mindenkorra kijelentjük, hogy ily irodalmi tisztességet nem ismerő lappal többé nem is foglalkozunk.

* **A kiknek nem kell vasut.** A „Gr.-Beckereker Wochenblatt” legutóbbi számanak mellékletén Bielek Vilmos, Schwarz Mihály, Rósa Ignác és Kellner Ede városi képviselő urak a vasut ügyben irt „Bölcs határozat” című cikkünkkel foglalkoztak. Erre nézve az első oldalon irt cikkünk megadja a választ; itt tehát csak azt jegyezzük meg, hogy csakugyan a „hitvány önérdék” buktathatta meg a város hozzájárulását, mit eléggé bizonyított Kellner Ede városi képviselő azon nyilatkozata, hogy egy oly vállalatot, mely a Began uszkáló kis hajót tönkre tenné, nem támogathat. Nem önérdék ez? Tagadásba veszi a nevezett cikk a költségre vonatkozó megjegyzésünket is. Hogy állításunk nem légből kapott, utalunk a város által 1858. évben 521. sz. kelt határozatra, melylyel vasuti célra 400 frt., 1873. évben pedig 500 frt. tételtet folyóvá, mely utóbbi összeg az akkori városbíró Jovanovits Peter, Bielek Vilmos képviselő ur nevében vett föl. Hogy mire költötték ezen összeget, senki sem tudja. Az ellenzék ily állításokkal akarja félrevezetni a jó hiszű közönséget.

* **Kitüntetés.** Kersch Ferenc, a helybeli dalárda tevékeny karmesterének, f. hó 7-én bekövetkezett névnapjára előlétején a „nagy-beckereki dalárda” a nevezett lakása előtt több dal előadásával tiszteltet, mely alkalommal egyben a dalárda részéről annak kitűnő és fáradságtalan vezetése elismerésében egy díszes és értékes ezüstpalca lón jutalmul atnyujtva. Mi részünkről is szívesen hozzájárulunk a tisztelet eme nyílt kifejezéséhez és névnapjára, ha mindjárt kissé elkésletlen is, sok szerencsét kívánunk!

* **Jegyzői vizsga.** Keresztes Aladár vizsgázott m. kir. posta és táviratkezelő, jelenleg megyei irnok, Knoll János alibunári szolgabiroági díjnok és Ruppenthal Ferenc rendkívüli joghalgató Franczfeldről a f. évi december hó 3-án összeült, s a megyebizottság kebeléből alakult jegyzői vizsgáló szakbizottság előtt a jegyzői vizsgát jó sikerrel letévé, mindhárom a jegyzői teendőik önálló ellátására egyhangulag képesítetteknek nyilvánítottak. Szívünkbeli üdvözlőjük e tehetséges három ifjú erőt új pályájukon!

* **Kusch Gyula,** városi mérnök, 2 évi kitaró szorgalommal összeállította N.-Beckerek városának térképét, az utcák neveinek és házak számainak pontos feltüntetésével. A nagyjában és kicsinyben kitűnően kivitt rajz Mangold H. könyvkereskedésében van közszemlére kitéve; — tervezője közhasználatra sokszoroztatni is óhajtja, ha a kiadási költségeket a megrendelések által fedezhetné. — Ajánljuk tehát a közönség figyelmébe, előjegyzéseket elfogad ugyancsak Mangold H.

* **Garázdálkodó ügyvéd.** Popovits János, helybeli ügyvéd, f. hó 5-én megtartott vasuti értekezlet alkalmával lázítási szándékkal a terembe hatolt, honnét erőlyes rendőrkapitányunk közbe lépése folytán kiutasított, s így minden zavar nélkül a tulajdoni határozat egyhangulag hozott.

* **Osztályozási sakkturna.** Vasárnap, azaz f. hó 12-én a helybeli sakkegytel helyiségeiben egy osztályozási sakkturna vendi kezdetül, mely három osztályra osztván fel; az első osztály a másodiknak egy bástyát és a harmadiknak a királynét, — a második osztály pedig a harmadiknak a királynét és futót adja elő. — Ezen osztályozási sakkturnával a következő díjak vannak egybekötve: 1-ső díj 3 drb cs. kir. arany, — 2-dik díj egy Napoleon d'or, — 3-ik díj tíz franc aranyban, — 4-ik díj 3 drb ezüst forint. A sakkturnához eddig jelentkeztek: az 1-ső osztályba: Kadellburger Mór és Dr. Noa József, — a 2-dik osztályba: Szalay Imre, Stoits Sándor, Stern Gerson, Pollák Armin és gróf Festelich Benó, — a 3-ik, vagyis az úgynevezett „pacz” osztályba Grób Béla, Verescsay Gyula, Selegianu Döme, Filkovits Pál és Sierbanu György. További jelentkezések vasárnap a torna kezdetéig eszközölhetnek.

* **Jótekonyczélú táncvizsga.** A magyar országos segélyző négyzet (vörös kereszt) torontálmegei választmányának f. hó 5-én tartott ülésében elhatározatott, miszerint e hó folyamán a szerencsétlenül járt zagrábi lakosok felsegítésére egy jótekonyczélú bált rendezend. A vörös kereszt egytelnek béke idején kövöndött eme nemes intencióra alapított elhatározását teljes elismeréssel fogadván, a rendezendő táncvizsgát a jótekonyczélú iránti tekintetből e város és vidéke közönségének a legmelegebben ajánljuk.

Közigazgatási bizottság.

Torontálmege közigazgatási bizottsága 1880-ik évi decz. hó 6-án tartott rendes havi ülése tárgysorozata:

I. Adóügyek.

- Lövy Samuel és társai új-szegedi lakosok adó kiigazítás, illetve adóleszámolás iránti kérvény ügyben felterjesztés. — Az adófelügyelőnek saját hatáskörébeni intézkedés végett kiadatik.

- Gergelyi Ferenc novoszellői lakos közigazgatási bizottság által hozott 4959, ex 1879. számú határozat elleni fellebbezés. — A nagyméltóságú magyar. kir. pénzügyministeriumhoz felterjesztetik.
- Ramadanszky Tadea örökösiei ellen dohány előleg hátralék miatt indított ingatlan végrehajtás tárgyában. — Ügyészségnek és szolgabiroónak megfelelő eljárás végett kiadatik.
- Rigyszky Ida mokriai lakosnó tulajdonát képező tárgyak visszaadása ügyben hozott határozatra beérkezett szolgabiroói jelentés tárgyában. — A szolgabiroónak megvizsgálás és jelentéstételre kiadatik.
- Bodi Imre volt községi bírónak megbírságotlata tárgyában fellebbezés. — A szolgabiroónak kiegészítés végett kiadatik.
- Ruzsin Miklósnak megbírságotlata tárgyábani fellebbezés. — A szolgabiroónak kiegészítés végett kiadatik.
- Török-kánizsai szolgabiroónak jelentését az adóbehajtás tárgyában. — Tudomásul szolgál.
- Josefova község adófizetés halasztás iránti kérvénye. — Kérelmével elutasitattik.
- Török-kánizsai község adófizetés halasztás iránti kérvénye. — Kérelmével elutasitattik.
- Jagodics Péternek kézbesíthetlen határozat tárgyában szolgabiroói jelentés. — Az adófelügyelőnek kiadatik.
- Gróf Nákó Kálmánról házbér adó tárgyábani miniszteri rendelet. — Az adófelügyelőnek kiadatik.
- Nagy-kikindai község fellebbezése a felelőség kimondása ellen. — Az adófelügyelőnek kiadatik.
- Badrlszky Milán mokriai lakos adótarthatóságának részletben leendő törlesztése tárgyában. — A nagyméltóságú magyar királyi pénzügyministeriumhoz felterjesztetik.
- Iszekutz Zsigmond s társai pótdó leírása tárgyában folyamodványa. — Kérelmével elutasitattik.
- Illies György perlaszi lakos fényűzési adó leírása tárgyábani miniszteri rendelet. — 15 frt leiratni rendeltetik.
- Stefanovics Markó fényűzési adóleírása tárgyábani miniszteri leirat. — 15 frt fentartatni rendeltetik.
- Nieszer Mátvás kérvénye a mellékleteinek kiadása tárgyábani alispáni átirat. — Alispáni hivatalnak kiadatik.
- Quitter György ellen elrendelt dologi végrehajtás tárgyában. A végrehajtás függőben tartása mellett szolgabiroónak kiegészítés végett kiadatik.
- Stuprich János és Schammer Konrad hátraléka behajthatatlanság címen adóleírás tárgyában. — Adófelügyelőnek leírás foganatosítása végett kiadatik.
- Stern Bernát földirtokos fellebbezését 1879-ik évi földrajzi engedélyezett csekély adó leírása ellen. — Visszautasitattik.
- Miath Adam és neje született Kern Anna további Miath Pavel ellen elrendelt árverés elhalasztása tárgyában. — Feltételes halasztás engedélyeztetett.
- Török-Becse községre vonatkozó 1879-ik évi vizkaraikra földadó leírása tárgyábani miniszteri engedély. — Adófelügyelőnek 2410 frt 65 kr. összeg leírás foganatosítás végett kiadatik.
- Uhlariich Paulina adója elleni fellebbezés ügyében. — Tudomásul.
- Preczik Ferenc illancsai lakosnak végrehajtás beszüntetés iránti kérvénye tárgyában. — Tudomásul.
- Preczik Ferenc illancsai lakosnak adóleírás iránti kérvénye. — 58 frt leiratik.
- Dollacz községre vonatkozó behajthatatlanság címen adóleírás. — 404 frt 76 kr. leiratik.
- Cseba községre vonatkozó behajthatatlanság címen adóleírás. 493 frt 79 kr. leiratik.
- Mirga Nikola behajthatatlanság címen adóleírás. 218 frt 52 kr. leiratik.
- Uj-Szeged községe Szeged városához lett csatolása tárgyában. — Tudomásul.
- Svirgrath János mint Grabovszky Józsefné örökösiei gondnokának kérelme dologi végrehajtás beszüntetése iránt. — Ügyben tartandó és kiegészítés végett szolgabiroónak kiadatik.
- Teodorovits Sándor ellen vezetett kielégítési végrehajtás megerősítő fellebbezés. — Felterjeszteteni rendeltetik.
- Szivalna Trailla volt csebszai lakos behajthatatlanság címen leírás. — 270 ft 21 kr. leiratik.
- Karánsebesi görög keleti püspök fellebbezése a dologi végrehajtás ellen. — A végrehajtás függőben tartandó és az iratok felterjesztetnek.
- Telbisz Andria pézszaki lakos ellen vezetendő dologi végrehajtása. — Elrendeltetik.
- Szucz Györgye ellen vezetendő dologi végrehajtása tárgyában. — Elrendeltetik.
- Bogdan Mladen ellen vezetendő dologi végrehajtása tárgyában. — Elrendeltetik.
- Raikits Dioniszia ellen vezetendő dologi végrehajtás tárgyában. — Elrendeltetik.
- Bias Mitra és Petru ellen vezetendő dologi végrehajtása tárgyában. — Elrendeltetik.
- Jovan Joun és Mata ellen vezetendő dologi végrehajtás tárgyában. — Elrendeltetik.
- Jepura Damjan ellen vezetendő dologi végrehajtás tárgyában. — Elrendeltetik.
- Togyér község ellen vezetendő dologi végrehajtás tárgyában. — Elrendeltetik.
- Gasd község lakosai ellen hasonlógy. — Elrendeltetik.
- Vlajko Száva örökösiei ellen hasonlógy. — Elrendeltetik.
- Minda Mitra ellen vezetendő végrehajtása tárgyában. — Elrendeltetik.
- Battanayánz igazabban Stanislan Anna örökösiei ellen hasonlógy. — Elrendeltetik.
- Belenczán Rankó örökösiei ellen hasonlógy. — Elrendeltetik.
- Dugonics Gyula, Nikola ellen vezetendő dologi végrehajtás tárgyában. — Elrendeltetik.
- Cseba község lakosai ellen hasonlógy. — Elrendeltetik.
- Nagy-Beckerek városra vonatkozó árvis által okozott kár munkálatokat betérjeszti a királyi adófelügyelő. — 8457 frt 52 kr. földadó leiratik.
- Török-becei közös uradalom általános jövedelmi pótdó elleni folyamodványa oterjeszti a királyi adófelügyelő. — Elutasitattik.
- Kapris Sándor mokriai jegyző ellen vezetett fegyelmi vizsgálat tárgyában felfolyamodványa. — Elrendeltetik.
- Szerb-Pád község lakosai ellen vezetendő dologi végrehajtás tárgyában. — Elrendeltetik.
- Nasztanis Milan volt beodrái tanító késedelmi kamatok behajtása tárgyában. — Az adóhivataltól a rendelt beszerzendő.
- Iszakovits Katalin örökösiei ellen vezetendő dologi végrehajtás tárgyában. — Elrendeltetik.
- Militsyev Rankó ellen vezetendő dologi végrehajtás tárgyában. — Elrendeltetik.
- Negudsin Neza ellen hasonlógy. — Elrendeltetik.
- Veliczkov Száva ellen hasonlógy. — Elrendeltetik.
- Stefancev Zsiva mokriai lakos ellen vezetendő dologi végrehajtás ügyében. — Elrendeltetik.
- Bugarits Mita ellen hasonlógy. — Elrendeltetik.
- Laus Luka ellen hasonlógy. — Elrendeltetik.
- Novakov Mladen ellen hasonlógy. — Elrendeltetik.
- Bederlyicza Kuzma ellen vezetendő dologiai végrehajtás tárgyában. — Elrendeltetik.
- Kanak község kimutatás adóhátralék leírása iránt. — 35 frt leiratik.
- Jarkovác községre vonatkozó behajthatatlanság címen adóleírás munkálatokat betérjeszti a kir. adófelügyelő. — 339 frt leiratik.
- Valkány községre vonatkozó fagy és szárazság által okozott kár munkálatokat betérjeszti a királyi adófelügyelő. — Elutasitattik és a vizsgálat újabbani megejtendő.
- A királyi adófelügyelő f. é. nov. havi jelentése. — Tudomásul.

11522. sz. k. i. 1880. **Hirdetmény.**

(232-1.1)

Nagy-Becskerek város polgármesteri hivatala részéről ezennel közhírré tételik, hogy az 1879. és 1880. évekre szerkesztett, és a helybeli tekintetes kir. adófelügyelőség által átvizsgált és helyesbített hadmentességi díj lajstromok a városi alszámvevőszéki irodában 8 napig vagyis a f. é. **december 4-től f. é. december 11-ikéig** betekintés végett kitéve leendnek, mely idő alatt minden adóköteles az adótetele ellen netán intézendő felszólamlását írásban ezen város tanácsánál benyújthatja.

Együttal mind azon egyének, kik hadmentességi díjat fizetni kötelesek, úgy az ide valók mint szinte az idegenek ezennel felhivatnak, hogy a hadmentességi díj fizetésére használandó adókönyvecskéjüket a fent kitűzött idő alatt az említett hivatalnál annál is inkább kiváltsák, mivel ebben esetben ezen határidő eltelté után a törvény értelmében eljárás fog követetni.

Kelt Nagy-Becskereken, 1880. évi december hó 2-án.

Kulifay Lajos,
polgármester.

11724. sz. k. i. 1880. **Hirdetmény.**

(230-1.1)

A Nagy-Becskerek városi képviselő testület legtöbb adót fizető (viriliss) tagjainak, az 1881. évre érvényes bírándó névjegyzékének kiigazítása végett megválasztott küldöttség, a f. é. **december 12-én, d. u. 2 órakor** a városháza nagy termében tartandja ülését; ami azzal tételik közhírré, hogy azok, akik az adófizetés alapján, a névjegyzékbe felvételre igényt tarthatnak, jogaik érvényesítése végett, az adókönyvecskéket vagy netán egyéb okmányjaikat magokkal hozva, a kitűzött helyen és órában, a küldöttség előtt személyesen jelentkezzenek.

Az adóhivatal által összeállított névjegyzék, a f. é. december 11-én egész nap, és 12-én d. e. a hivatalos órákban, a városi aljegyzői irodában közszemlére kitéve leend.

Kelt Nagy-Becskereken, 1880. évi december 7-én.

Kulifay Lajos,
polgármester.

1693. sz. 1880.

(229-3.2)

Árlejtési hirdetmény.

A torontálmegyei magy. kir. államépítészeti hivatal kezelése alatt lévő államutak fentartására 1881., 1882. és 1883. években végrehajtandó kavicsszállítás biztosítása czéljából a nagyméltóságú közmunka és közlekedési m. királyi ministerium folyó évi november hó 16-án kelt 14,556. számú rendelete alapján

1880. évi december hó 17-ik napján, déli 12 órakor, fentnevezett királyi államépítészeti hivatal helyiségében Nagy-Becskereken

zárt ajánlati versenytárgyalás

fog tartatni.

Felhivatnak a vállalkozni kívánók, hogy írásbeli ajánlataikat az említett helyen kir. államépítészeti hivatalhoz czimezve, a tárgyalási napon déli 12 óráig nyújtsák be, minthogy később érkező ajánlatok figyelembe vételni nem fognak.

A versenyzők kérelmére a ministerium segédhivatali igazgatóságában is fognak ajánlatok elfogadtatni.

Mint hogy azonban ezen ajánlatok Torontálmegyében működendő bizottságokhoz a kitűzött határidőre felbontatlanul fognak megküldetni, annál fogva figyelemztetnek a vállalkozni kívánók, hogy a ministeriumhoz intézett ajánlataikat a tartandó versenytárgyalás fentebbi határidejét 5 nappal megelőzőleg, azaz folyó évi december hó 12-ig nyújtsák be, mivel később a ministeriumhoz érkezett ajánlatok semmi szín alatt el nem fogadtatnak és egyszerűen az illetőknek felbontatlanul vissza fognak adatni.

A ministerium segédhivatali igazgatóságához czimzendő és beküldendő ajánlatok borítékára világosan kitéendő a megye és utczakasz, melyre az ajánlat szól.

Az ajánlat egyes utcmesterségekre, vagy a törvényhatóság területén átvonuló egyes államutakra, vagy pedig a törvényhatóság területén lévő összes államutakra szólhat. Ajánlatok nemcsak három, hanem hat évi tartamra is tehetők, melyeknek elfogadását azonban a ministerium magának fentartja.

Az államépítészeti hivatalhoz beküldendő s 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatokhoz az ajánlati összegnek 5%-a mint bántatpénz csatolandó vagy készpénzben, vagy pedig az árfolyam szerint számított magyar kir. állam-papírokkal.

Ellenben a ministeriumhoz beküldendő szintén 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatokhoz az előirt bántatpénz sem készpénzben, sem pedig értékpapírokkal nem csatolható, hanem annak valamely nyilvános pénztárnál a kellő összegben történt letétele a pénztári elismervénynek eredetiben becsatolása által igazolandó.

Az ajánlatokban az egységi árakból teendő árendés számokkal és betűkkel világosan kiirandó. Két egyenlő írásbeli ajánlat közül az előbb benyújtottnak adatik elsőbbség.

Azon ajánlattevőknek, kik a kavicsszállítást el nem nyerték, a letelt bántatpénz az ajánlati tárgyalás befejeztével azonnal vissza fog szolgáltatni, az illető vállalkozó pedig 10%-ra kiegészítve a szállítás befejeztéig biztosítékképp letéve marad.

A tett ajánlat az illető vállalkozóra nézve azonnal a kincstárba nézve pedig csak azon naptól fogva kötelező, a mikor az a ministerium által jóváhagyatik.

Az ajánlatban határozottan kitéendő, hogy ajánlkozó a helyi körülményeket, a szállítási feltételeket stb. teljesen ismeri és azoknak magát minden kifogás nélkül aláveti. A szállítandó kavicsmennyiség s annak egységi árai, a részletes szállítási feltételek és a szerződés mintája a

kir. államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Kelt Nagy-Becskereken, 1880. november hó 26-án.

Torontálmegyei m. k. államépítészeti hivatal.

A hivatal főnöke:
Blum Gyula, kir. mérnök.

3859. sz. 1880.

(226-3.2)

Hirdetvényes idézés.

Kollár Militza, Kollár Zsiva czeprei lakos neje és a 427. számú házközösségnek tagja, ki már több év óta férjét úgy a házközösséget elhagyva ismeretlen helyre eltávozott, ezzel felhivatik, — a család kérelmének fogva — hogy egy év, hat hét és három nap alatt a házközösségbe illetőleg férjéhez visszatérjen vagy pedig tartózkodási helyét a fennebb kitett idő alatt a hivatalnál annyi- val inkább jelentse be, mivel ebben esetben a házközösségi tagok sorából kitoröltetvén, minden igényt a házközösségből való illetményére veszítendő.

Pancsován, 1880. évi november 16-án.

Szolgabirói hivatal.

1669. sz. 1880.

(227-3.2)

Hirdetvényes idézés.

Gáspár Jován bánát-ujfalvi lakos neje, Gáspár Rachila született Birdján a 603. számú házközösségből, férjét és gyermekeit elhagyva, már több 10 évinél ismeretlen helyre eltávozott, miután a nevezett házközösség a vagyonnali rendelkezést tovább elintézetlenül hagyni nem akarja, felszólítatik Gáspár Rachila — a házközösségi tagok kérelme folytán — hogy egy év, hat hét és három nap alatt a hivatalnál, hollétét bejelenteni vagy a 603. számú bánát-ujfalvi házközösségbe, illetőleg férje és gyermekeihez visszatérni el ne mulassza, mert ebben esetben a házközösségi tagok sorából ki fog töröltetni és a vagyonszám illetményre veszítendő.

Pancsován, 1880. évi november 16-án.

Szolgabirói hivatal.

4328. sz. k. i. 1880. **Pályázat.**

(221-3.3)

Midőn Czernabara községében a községjegyzői állás lemondás folytán megüresedvén, annak pályázat útján leendő betöltése szükségessé vált.

Miért és mindazok, kik eme állomásra pályázni óhajtanak s a hivatalos magyar nyelvet bírják, felhivatnak, hogy az ezennel **december 12-ik** napjának délelőtti 10 órájára kitűzött határnapot megelőző napig az 1871-ik évi XVIII. t. cz. 74. §-ában irt kelleknek felszerelt kérvényeiket a szolgabirósághoz beadni el ne mulasszák.

Ezen állomással egybekötött fizetés a következő:
1) készpénzben 400 ft.
2) kézbesítésekért 20 „
3) uti átalány 30 „
4) fűtés és világításra 50 „
5) szabad lakás és a község háznál lévő 1/4 hold kert élvezete,
6) magán munkálatokért a képviselő-testület által megállapított munkadíjak.

T-Kanizsán, 1880. évi november 19-én.

Issekutz Antal,
szolgabíró.

2377. sz. k. i. 1880. **Pályázat.**

(228-3.2)

Miután az üresedésben lévő szerb- és magyar-íttebei körorvosi állomásnak f. é. november 14-re kitűzött választás útján leendő betöltése pályázók hiányában eredménytelen maradt, ezennel eme körorvosi állomásnak betöltésére újabb pályázat nyitattik, és Szerb-Íttelebe község-házánál megtartandó választás határidejéül f. é. **december 20-ik** napjának, d. e. 10 óra kitűzetik.

Ezen körorvosi állomással a szövetségelt községek részéről 500 frtnyi évi fizetés, és azon kívül a nappali 50 krl. és éjjeli látogatásért 1 frtnyi megállapított díjnak élvezete van összekötve.

Felhivatnak tehát az ezen állomás elnyeréséért pályázni szándékozók, hogy az 1876. évi XIV. t. cz. 43., illetve 143. §-ai értelmében felszerelt folyamódványaikat, melyekben a szerb nyelvnek bírása is kimutatandó, a választást megelőző napig ezen szolgabiróságnál benyújtsák.

Kelt Párdányban, 1880. évi november 15-én.

Hertelendy Imre,
szolgabíró.

1300. szám.

(233-1.1)

Árverési hirdetmény.

Mely szerint Leopoldova község képviselő testületnek f. évi november 28-án hozott határozata folytán közzé tételik, hogy a községbeli italmérsi és husvágási jog, három egymás után következő évekre t. i. 1881. évi január 1-ső 1883. évi december végeig nyilvános árverés útján f. é. **december 11-én** d. e. 10 órakor Leopoldova község-háza irodájában haszonbérbe fog adatni.

Felhivatnak az árverési szándékozók, miszerint 20 frtnyi bántatpénzzel a fenn kitett napon az árverésnél jelenjék meg.

Az árverési feltételek, minden nap a hivatalos órákban a község jegyzőnél megtekinthetők.

Kelt Leopoldován, 1880. évi november 28-án.

Pavlovich,
bíró.

Poppovich György,
jegyző.

3872. sz. k. i. 1880. **Pályázat.**

(234-3.1)

A jegyző elhaltával szerb-nagy-szent-miklós községében üresedésben jött jegyzői állomásnak, 1881. évi **január 5-ik** napján megtartandó választás útján leendő betöltésére, pályázat nyitattik.

Ezen jegyzői állomással járó fizetés a következő:
1-ször. Évi fizetés készpénzben 700 ft.
2-ször. Uti átalány 60 ft.
3-ször. Irodai átalány 100 ft.
4-ször. tüzi ölfa 24 köbhméter.
Azonkívül tisztességes szabad lakás, és magán munkálatokért a képviselőtestület által meghatározott munkadíjak.

Az ezen állomásra pályázni kívánók, ezzel felhivatnak; miszerint az 1871. évi XVIII. t. cz. 74. és 75. §-ában előirt kelleknek megfelelő pályázati kérvényeiket, a választást megelőző napig, a nagy-szent-miklói szolgabiróságnál benyújtsák.

Nagy-Szent-Miklóson, 1880. évi december 4-én.

B u ó c z,
szolgabíró.

Hirdetmény.

Az écskai uradalomnak van a lukácsfalvi rétjében 900 hold az idén kitűnően sikerült s holdanként, vagy kisebb nagyobb részletekben a fagyok beálltával készpénzérti eladandó nádas. Többire nézve a jóság igazgatósági irodában adatik felvilágosítás Écskán.

(231-1)

A jóság igazgatóság.

Jegyzősegéd,

egész ellátás és 8-10 frt. havi fizetés mellett azonnal alkalmazást nyer Bocsar községében. — Kérvények ezen község előjáróságához intézendők. (235-1.1)

„THE GRESHAM“

életbiztosító-társaság Londonban.

Magyarországi fiók: Ausztriai fiók:
Budapest, Fer. József-tér 5. | Bécs, Opernring 8.

A társaság vagyona	fres 66.576.023-95
Évi bevétel biztosítások és kamatból 1879. évi június 30-án	fres 13.628.702-40
Kifizetések biztosítási és járadéki szerződések s visszavásárlások stb. után, a társaság fennállása óta (1848)	fres 36.000.000-—
A legutóbbi tizenkét hónapos üzleti idő alatt a társaságnál	fres 58.340.600-—
értékig nyújtattak be ajánlatok, miáltal a legutóbbi 25 év alatt benyújtott ajánlatok összértéke több mint	fres 945.062.825-—

értékre megy. — Tervezetek s minden közlelő felvilágosítások a vidéki ügy-nökök és a magyar és osztrak fiókok által adatnak. (33-10)

Jelentés.

Van szerencsénk a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy mi **Messinger Jakab** urat, a mi nagy-beckereki főügynökségünknel (tükárnak kineveztek, és hogy említett úr működését 1880. évi december hó 1-én felveendő.

A Franco-Hongroise igazgatósága

Budapesten.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy én a tükári állomást a magyar-francia-részvény-biztosító-társulat (Franco-Hongroise) nagy-beckereki főügynökségünknél elvállaltam. Ennek folytán kérem tehát a t. közönséget, méltóztassék az eddig irántam a „Foncière” pesti biztosító-társulatnál működésem ideje alatt tanusított nagybecsi bizalmát újabb vállalatomra átruházni.

(224-3.3)

Alázzattal
Messinger Jakab.

Értesítés.

Torontálmegyei takarékos és hitelbank

szövetségbe lépven a

Kisbirtokosok országos föld-hitelintézetével,

ezennel köztudomásra hozza, hogy földbirtokra való bekebelezés mellett

300 frttól — 6000 frttig

nyújtandó

hitörlesztési kölcsönöket

díjmentesen közvetít.

Bővebb felvilágosítást ad az intézet könyvvivősege (Magyar király szálloda I-ső emelet) a rendes üzleti órákban szóbelileg, vagy írásbeli megkeresések folytán posta útján.

A torontálmegyei takarékos és hitelbank
igazgatósága.

(223-6.3)